

6 ΜΑΪΟΥ 2026

† Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἰωβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφίμ ὀσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς (†1602), Σοφίας ὀσίας τῆς ἐν Κλεισούρα Καστορίας.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. Γα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο
μα τι Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. Γα ρ

Μ ε σσ σης της ε ορ της δι ψω σαν μ8 την ψυ

χην^Δ ευ σε βει ασ πο τι σο ον να μα α τα^ρ ο τι
 πα σι Σω τηρ ε βο η σας^Δ ο δι ψων ερ χεσ θω προς
 με και πι ι νε ε τω^ρ η πη γη της ζω ης Χρι στε
 ο Θε ος δο ο ξα α σοι^ρ (ἐκ γ')

τὸ τέλος: δο ο ξα α σοι οιοι οι^ρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ.

Ο παν των ε πι στα με νος των καρ δι ων λο γι
 σμης^ε εν με σω α νε κρα ζε τσ ι ε ρσ ε στη
 κως^Δ τοις ψευ σταις λε γων α λη θει αν^ε τι ζη τει τε πι
 α σαι^Δ ε με τον Ζω ο δο την^Δ ε ορ της
 με σα ζσ της εκ βο ων παρ ρη σι α^ε μη την κατ ο
 ψιν κρι σιν κρι νε τε πα ρα νο μοι^ε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, ...

Μετά την β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ὁ Δεσποτῆσ των ὁ ὁλων ἐν τῷ ναῶ ἐ
στηκῶς εὐορτῆσ μεσαζῶσῆσ Πεντηκοστή
ῆσ τῆσ σεπτῆσ τοῖσ Εβραίοισ προσλαλῶν διελεγχέ
τρανῶσ ἐν παρησιία πολλῶσ Βασι
λευσῶν καὶ Θεὸσ τῆν τυυραννον αὐτῶν τολμῶν ἠμῖν
δε πασι δῶρεῖται διεσπλαγχνιάντο με
γαλεεὸσ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Δεσπότησ τῶν ὄλων ἐν τῷ ναῶ ἐστηκῶσ, ...

Ὁ Προεστῶσ ἢ ὁ Ἀναγνώστησ:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸσ ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸσ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶσ, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸσ, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆσ ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆσ ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστί διὰ παντὸσ.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ ἤχου δ' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ἡ'
καὶ ὁ τοῦ πλ. δ' ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς Γ'.
Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου δ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Μέσην ἑορτῶν τῶν μεγίστων αἰνέσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὦδὴ α'.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Η α λα ασ σης το ε ρυθ ραι ον πε λα γος α
βρο χοις ιχ νε σι ο πα λαι ος πε ζευ σας Ισ ρα ηλ
Σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι τσ Α μα ληκ την δυ
να μιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Μ ε γα α λαι της υ περ νην σθ Δε σπο τα
θει ασ σαρ κω σε ως ευ ερ γε σι αι λαμ πσιν η μιν
δω ρε αι τε και χα ρι ι τες και θε ι και λαμ προ
τητες α γα θο δο τως α να βρου ς σαι

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ε πε ε στης μαρ μα ρυ γας Θε ο τητος ε ξα α
πο στελλων Χριστε της ε ορ της εν με σω προ φα νως
ε ορ τη γαρ χαρ μο συ υ νος των σω ζο με νων πε

φυκας και σωτηριας ημιν προξενος

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Σοφια δικαιοσυνη Κυρια και απολυτρωσις παρασυγγονας ημιν απογης προς ερανιον διαβιβαζων υψωμα και Πνευμαθειον χαριζομενος

[Στίχ. Υπεραγια Θεοτοκε σωσον ημας.]

Ησαρξσα διαφθοραν εν μηματι εκει ει δε δεσποτα αλλωσυνεστη ανευθενσπορας την φθοραν εκε δεξαατο ακολθηαφυσεως υπερ εσιωσμηδελουσασα

Ό Κανών του ήχου πλ. δ'.
Ποίημα Ανδρέου Κρήτης.
Ώδη α'.

Θάλασσαν επηξας. Ηχος πλ. Νη ρ

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Εθνη κροτησατε Εβραιοι θρηνησατε ο ζωοδοτης γαρχρισος τα δεσμαδιερρηξετε Ααδ και νεκρος ανεστησε και νοσος εθε

ραπευ σε τω λο γω υ τος ε στι ιν ο Θε ος η η
μων ο δος ζω η ην τοις πι στευ υ σιν εν τω ο νο μα τι
αυ τω

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Η α αυ μα πα ρε δει ξας το υ υ δω ρεις οι νον
με τελ θων ο εν Αι γυ πτω πο τα μος με τα τρε ψας Δε
σπο τα εις αι αι μα και νε κρωσ α νε στη σας ση μει
ον τω το δευ τε ρον τε λε ε σας δο ξα Σω τη η ρ τη α
φα τω σβ λη δο ξα τη κε νω σει σ δι ης ε και νι
σας η μας

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Ρ ει ει θρον α ε να ον υ πα ρ χων Κυ ρι ε ζω
ης α λη θι νης συ ει η α να στα σις η μων
λων ε κο πι α σας Σω τη η ρ μ και ε κων ε δι
ψη σας τοις νο ο μοις της φυ σε ως υ πει κων
και εις Σι χα αρ α φι κο με ε νοσ αρ κι το υ

υδωρε ζητησας τη Σαμαρειτι διποιειν

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

A αρτες ευλογησας ιχθυας ε πληθυνσας ο
ακαταληπτος Θεος και λαχες ε χορτασας α
φθοονως και πηγην αεναον σοφιας τοις δι
ψωσιν επηγειλωσει σωτηρη ο Θεος η
ημων οδους ζωη ην τοις πιστευσι εν τω ονοματι
τω σω

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Tριινα συναρχαδοξαζω και συνθρονα Πα
τερα αναρχον Θεον και Υιον συναρχον και
Πνευμα συναιδιον Υιω την μιαν τρισυπο
στα τον οσιαν μιαν αρχην υπεραρχιον υ
μνω αναρχο Θεοτητος και οσιοτητος τι
μω

Και νυν και αι και εις τας αιωνας τω ναι ω

νων α μην ^ν_δ

Mο ο νη ε χω ρη σας τον Κτιστην τον ι δι ον
Θε ο γεν νη τορ εν γαστρι ^ν_δ και σαρ κι ε κυ η σας
α φρα αστως ^ε_γ και Παρ θε νος ε μει νας μη δεν της παρ
θε νιας λυ μαν θει σης ^Δ_δ τσ τον Α γνη η ως Υι ον
σθ και Θε ον ^Δ_δ α πα αυστως ι κε τευ ε ^ε_γ υ περ της ποι
μνηςσθ α ει ^ε_γ

Ῥδῆ γ'.

Ἦχος ^Δ_δ Βου ^ε_γ

Eυ φραινε ται ε πι σοι η Εκ κλη σι α σου Χρι στε
κραζουσα ^π_ρ συ μου ι σχυς Κυ ρι ε ^Δ_δ και κα τα φυ γη και
στε ρε ω μα ^ε_γ

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Nα μα των ζω ο ποι ων τη Εκ κλη σι α τας πη
γας η νοι ξας ^π_ρ η τις δι ψα α προ θυ μος ^Δ_δ ι τω και
πι νε τω βο ων Α γα θε ^ε_γ

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Ε κ γης μεν προς ἄρα νον ἀ νυ ψω θη ναι προ φα
νωσ ε λε γες ἑξ ἄ ρα νᾶ ἄ Πνευ μα δε πεμ πειν ε
πη γγειλω το Ἀ γι ον

[Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.]

Ο φυ σει ζω ο ποι ος και εκ Παρ θε νᾶ γεν νη
θεις Κυ ρι ος πα σι πι στοις δε δω ρηται την α θα να
σι αν ως ευσπλα γχνος

Ἄλλος.

Ἐστερεύθη ἡ καρδία μου. Ἦχος Νη ρ

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Μ η την κατ ο ψιν κρι σιν κρι νε τε Ι ἄ
δαι αι οι δι δα σκων ε λε γεν ο Δεσποτης ὡς ε
πε στη τω ι ε ρω ω καθως γε γρα πται με σᾶ σης της
νο μι κη ης ε ορ της

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Μ η την κατ ο ψιν κρι σιν κρι νε τε Ι ἄ
δαι αι οι Χρι στος γαρ ηλ θεν ο ον περ και ε κα α λην
οι Προ φη ται εκ Σι ω ων ε λευ σο με νον και κοσ

μον α να κα λυ με ε νον

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Ε ι και τοις λο γοις υ πι στευ ε τε Ι υ δαι
αι οι τοις ερ γοις πει σθη τε τυ Δε σπο τυ τι πλα να
σθε α θε τυ υν τε σ τον α γι ον ον ε γρα ψεν εν τω
νο ο μω Μω σης

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Ε ι τον Με σι αν παν τω σ δει ελ θει ει ν Ι υ
δαι αι οι Χρι στος δε ηλ θεν ο νυν Με σι ας τι πλα
να σθε α θε τυ υν τε σ τον δι και ον ον ε γρα ψεν εν τω
νο ο μω Μω σης

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνε υμα τι

Σ ε προ σκυ νη μεν Πα τερ α να ρ χε τη υ σι
ι α υ μνη μεν α να ρ χον τον Υι ον σ και το Πνε υ
μα ευ σε βω ω σ το πα να γι ον ω σ ε να τα Τρι α φυ
υ σει Θε ον

Και νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Εις της Τρι α δος ων γε νο ο μενος σαρξ ω ρα α

θης υ τρε ψας Κυ ρι ε την υ σι αν υ δε φλεξας

της Τε κς υ σης την αφ θο ρον γα στε ρα Θε ος ων ο ο

λος και πυ υ υ υρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' Νη ρ

Εστη κω ως εν τω με ε σω τς ι ε ρς

με σα ζς υ σης εν θε ε ω σ της Ε ορ της ο δι

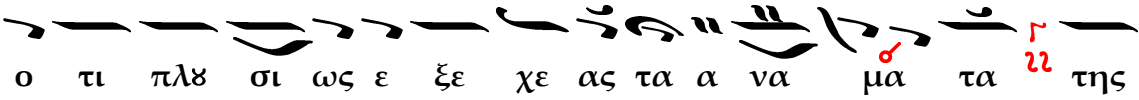
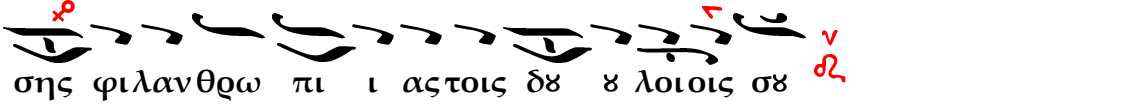
ψων α νε κρα ζες ερ χε σθω προς με και πι νε ε τω ο

γαρ πι νων εκ τς τς τς θει υ μς να μα τος πο τα

μς εκ κοι λι ας εκ ρευ σει δογ μα των μς ο σις δε πι

στευ ει ει Εις ε με τον στα λε ε ντα εκ θει ει υ

γεν νη το ρος μετ ε μς δο ξα σθη σε ται δι α τς

 το βο ο ω με εν σοι δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος

 ο τι πλσ σι ως ε ξε χε ασ τα α να μα τα της

 σης φιλανθρω πι ι αστοις δσ υ λοιοις σσ

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Tης σο φι ι ασ το υ υ δωρ και της ζω ης

 α να βρσ υ ζων τω κο ο σμω πα ντα Σω τηρ κα λει

 εις τσ α ρυ σασθαι σω τη ρι ασ τα να μα τα τον γαρ

 θει ον νο μον σδ δε χο με νος αν θρω πος εν αυ τω σβεν

 νυ υ ει της πλα νη σ τς αν θρα κας ο θε ν εις αι ω

 νας ου δι ψη σει ου λη η χει τσ κο ο ρσ σδ

 Δε σπο τα Βα σι λευ ε πσ ρα νι ε δια τσ

 το δο ο ξα ζο μεν το κρα τος σσ Χρι στε ο Θε

 ος των πται σμα των α φε σιν αι αι τσ με νοι κα

 τα πεμ ψαι πλσ σι ι ως τοις δσ λοις σσ υ υ υ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAGARION

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεϊσάν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σὲ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου Ἔγερσιν, παρέχων Ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῆς Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἀγίου, δικαίου, πολυάθλου καὶ προφήτου Ἰώβ. (1700-1500 π.Χ.)

Στίχ. Εἰ καὶ θανῶν, ἄληστος ἀνδρίας πέτρα,
Καὶ πῶς, Ἰώβ, κρύψω σε τῇ λήθῃς πέτρα;

Ἐκτὴ Ἰώβ πολύτλαν θανάτου νέφος ἀμφεκάλυψε.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Αὐσίτιδος χώρας, τῶν ὀρίων Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας, τῶν Ἡσαῦ υἱῶν, ὡς εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. Ἦν δὲ πατὴρ μὲν Ζαρέθ, μητὴρ δὲ Βοσόρρα. Προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ, καὶ προεφήτευσεν ἔτη κ'. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια ἐννεακόσια εἰκοσιπέντε. Τοῦτον ἐξητήσατο ὁ διάβολος, μαρτυρηθέντα ὑπὸ τοῦ Κυρίου δίκαιον καὶ ἄμεμπτον καὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέχοντα. Αὐτὸν δὲ πάντων τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας καὶ πληγαῖς φορικταῖς καὶ ἀπαρηγορήτοις ταλαιπωρήσας, ἀπῆλθε κατησχυμένος, ἐν ταῖς τῶν πειρασμῶν προσβολαῖς ἀκάμπτου καὶ ἀνευδότητος τοῦ Δικαίου φανέντος. Τοῦτον ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀνεκῆρυξεν ἄνωθεν ὁ Θεός, καὶ ἐν διπλῷ πάντα τὰ ἀφαιρεθέντα ἀπέδωκεν αὐτῷ, ὡς τὰ κατὰ μέρος διεξοδικῶς ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Ἐξῆσε δὲ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ρο', ὡς εἶναι τὸν σύμπαντα χρόνον αὐτοῦ ἔτη σμῆ'.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δάναξ, Μέσιρος καὶ Θερινὸς ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀμφοῖν ἀθλητῶν ἐκκεκομμένων κάρας,
Κεῖται Μέσιρος ἐν μέσῳ κάρας δίχα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ἅγιος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Δημητρίων τοξευόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Βέλη τὰ τιτρώσκοντα σάρκα καιρίως,
Δημητρίων ἠγεῖτο βέλη νηπίων.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ἅγιος μάρτυς Δονᾶτος τοξευόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ἄλλος ξένος τις ἥλιός μοι Δονᾶτος,
Σαρκὸς προΐσχων ἀκτίνων δίκην βέλη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ ὅσοι Μάμας, Παχώμιος καὶ Ἰλαρίων ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰλαρίωνι καὶ Παχωμίῳ Μάμας,
Συνεξεδήμει τὴν καλὴν ἐκδημίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βαρβάρου τοῦ
στρατιώτου, Βάχχου, Καλλιμάχου καὶ Διονυσίου τῶν ἐν
Πελοποννήσῳ. (†362)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ἅγιος μάρτυς Βάρβαρος ξίφει τελειοῦται. (θ'
αἰ.)

Στίχ. Τὴν κλῆσιν ἡμῖν βάρβαρος σύ, γεννάδα,
Ὅ δ' αὖ τεμών σε βάρβαρος τὴν καρδίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Λουκίου τοῦ Κυρηναίου, ἐκ τῶν
πρώτων χριστιανῶν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας. (α' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἡλιοδώρου,
Ἀφροδισίου (**Venustus**) καὶ οε' (75) σὺν αὐτοῖς ἐν Ἀφρικῇ
ἀθλησάντων. (†284–305)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Εὐλογίας (**Benedicta**),
μοναχῆς ἐν τῷ κοινοβίῳ τῆς ἁγίας Γάλλας (**Galla**) ἐν Ῥώμῃ. (ς'
αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐδβέρτου (**Edbert**), ἐπισκόπου
Λινδισφάρνης (**Lindisfarne**) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†698)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Πετρώνακος (**Petronax**) τοῦ ἐν
ὄρει Κασσίνου (**Monte Cassino**) ἀσκήσαντος. (~†747)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βλαδιμήρου β' τοῦ μονομάχου,
ἡγεμόνος τῶν Ῥώσ τοῦ Κιέβου. (†1125)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς (1238) τῶν ἱερῶν
λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάββα, α' ἀρχιεπισκόπου
Σερβίας. (†1235)

Στίχ. Σὺ Θεὸν ἐτίμησας ζῶν, μάκαρ Σάββα,
Καὶ αὐτὸς τιμᾶ σε σκήνους ἀφθαρσία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς (1675) τοῦ λειψάνου
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ ἐν Νερέχτα τῆς Ῥωσίας.
(†1384)

Στίχ. Ἐκ τῶν σπλάγχων γῆς λείψανον Παχωμίου,
ᾧ ὤφθη θησαυρὸς ἀσκουμένων Νερέχτα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μιχαίου, μαθητοῦ
τοῦ ὁσίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ. (†1385)

Στίχ. Οὐχὶ Προφήτης ἦν ὁ Μιχαίας οὗτος,
Ἄλλὰ Ῥαντονέζ ἀσκητῆς θεοφόρος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων Σιναίτων πατέρων, Ῥωμόλου,
Ῥωμανοῦ, Σισώη, Μαρτυρίου, Γρηγορίου, Ζωσιμᾶ καὶ ἑτέρου

Γρηγορίου, τιμωμένων ἐν Σερβίᾳ. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Μνήμην τιμῶμεν Σιναϊτῶν Σερβίας,
Νηπτικὴν ζωὴν ἐκείσε διδασκάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σεραφεῖμ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβουῶς τῆς Βοιωτίας ἀσκήσαντος. (†1602)

Στίχ. Λιπὼν Σεραφεῖμ τῶν κάτω καὶ τοῖς ἄνω,
Φλογοφόροις σύνεστι Σεραφεῖμ χῶρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰώβ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ποτσάεφ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1651)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Σοφίας τῆς διὰ Χριστὸν σαλῆς καὶ πτωχῆς (ἐν τῷ σχήματι ἐπικληθείσης Μυρτιδιωτίσσης μοναχῆς), θεοφιλῶς ἄρτι ἀσκησάσης ἐν τῇ κατὰ Κλεισούραν Καστορίας μονῆν Γενεσίου τῆς Θεοτόκου. (†1974)

Στίχ. Μύρον σοφίας, τῆς θεόπαιδος δούλη,
Σοφία ἐγένετο ἐν Κλεισούρᾳ διὰ βίου.
Χάριτι σοφισθεῖσα, Σοφία θεία,
Σοφῶς ἤσκησας ἄρτι, ἐν τῇ Κλεισούρᾳ.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐορτάζομεν ἐορτὴν.

Στίχ. Ἐστὼς διδάσκει τῆς Ἑορτῆς ἐν μέσῳ,
Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων μέσον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

Ῥδὴ α'.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Θ α α λασ σαν ε πη ξας βυ θι σας συν αρ μα σι
τον α λα ζο να Φαρα ω και λα ον δι ε σω σας
α βροχως Κυ ρι ε και ει ση γα γες αυ τες εις ο
ρος α γι α σμα τος βο ων τας α σω μεν σοι τω Θε

ω η ημων ω δη η η ην ε πι νι κι ον τω εν πο
λε μοις κρα ται ω

ᾠδὴ γ΄.

Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ
ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω μου ε
πλα των θη επ εχ θρου ους μου το στο μα μου εν φραν θη εν
σωτη ρι ω ω σου

ᾠδὴ δ΄.

Ο προ φη της Αβ βα κημ τοις νο ε ροι οις οφ
θαλ μοις προ ε ω ρα Κυ ρι ε την πα α ρσ ι αν σ
δι ο ο και α νε κρα ζεν α πο θαι μα αν η ξει ο
Θε ος δο ο ξα τη δο ξη σα Χρι στε δο ξα τη συγκα
τα βα σει ει σα

ᾠδὴ ε΄.

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ημων ει ρη νην δος η
μιν Κυ υ ρι ε ο Θε ος η μων κτησαι η μας
ρι ε εκτος σα α α α α λ λον κ οι δα μεν το ο νο

μα σ ο νο μα ζο ο μεν

ᾠδὴ 5.

Ως υ δα τα θα λα σσηςφι λαν θρω πε τα κυ μα τα τῶ

βι ὀ χει μα ζει με δι ο ως Ι ω να ας σοι κραυ

γα ζω Λο ο γε α να α γα γε εκ φθο ρας την ζω

ην με ε ευ σπλα γχνε Κυ ρι ι ε

ᾠδὴ 7.

Των Χαλ δαι αι ων η κα μι νος πυ ρι φλο γι

ζο με ε νη ε δρο σι ι ζε το Πνευ μα τι Θε ὀ ε

πι στα σι α οι Παι αι δεσ υ πε ψα αλλον ευ λο

γη το ος ο Θε ος ο των πα τε ρων ημων

ᾠδὴ 9.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγ γε λοι και ὀ ρα νοι τον ε πι θρο νῶ δο ξης

ε πο χῶ μενον και ως Θε ον α πα υς ως δο ο ξα ζο

μενον ευ λο γει τε υ μνει ει τε ε και υ πε ρυ

ψῶ ὀ τε εις παν τας τῶσ αι ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.
ᾠδὴ θ'.

Ἦχος ᾠδῆς Βου

Λιθος ἀχειροποίητος ὁ οὐρανὸς ἐξ ἀλάξευ
του σου Παρθένε νεῖα κρογωνιαῖος ἐπιθήχριστος
συναψάστας διέσωσας φυύσεις δι
ὁ ἐπαγαλλόμενοι σε εὐθεοτοκε μεγαλύνο
μεν

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Νεάνκαι καινήνπολιτεῖανπαράχριστῶ
μαθηκόοτες ταυτην μεχριτελῶςφυλαττείν
διαφερόντως πάντες σπῶδασωμεν ὁπως
Ἁγίου Πνεύματος τηνπαράσιαναπολαύσωμεν

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Συμβόλητονζωοδοοταπεριβολὴν
ἀθανάσιῆς καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν ἐν
δύσας Σωωτέρου νεξανεστήσας καὶ τὸ Πα

τρι προ ση γαγες τον χρο νι ον μβ λυσας πο λεμον

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Ε ις την ε πα ρα νι ον πα α λιν δι α γω γην
α να κλη θε εν τες τη της με σι τει ας δυ να μει τσ
κε νω θεν τος με ε χρικαι δσ ε λσ μορ φης και η
μας α νυ ψω σαν τος τσ ε τον α ξι ως με γα λυ νω
μεν

[Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ήμάς.]

Ω ς ρι ζαν πη γην και αι τι ι αν της α φθα ρ σι
ας σε Πα ρ θε ε νε παν τες οι πι στοι πε ποι σμε νοι
ευ φη μι ι αι σκα τα α γε ραι ρο μεν συ γαρ την ε
νυ πο στα τον α θα να σι αν η μιν ε βλυ σας

Ἀλλότριον τῶν μητέρων. Ἦχος Νη ρ

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Τ ης Ε ορ της με σα ζσ ε σης των Ι ε δαι αι
ων α νη λ θες ο Σω τη ηρ μβ ε πι το ι ε ρο
ον σσ και ε δι δα σκες πα αν τας ε θαυ μα ζον δε

Ι ου δαι αι οι και πο θεν ου τος οι δε γραμμα α τα
μη με μαθη κως ε λεγον

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Ι α μα α τα χα ρι σμα α των ο Λυ τρω της μου
πη γα ζων ε πε τε ε λει τε ρα τα και ση μει α
φυ γα δευ ων τας νο ο σης ι ω μενος τς α σθε
νς εν τας αλλ Ι ου δαι αι ε ξε μαι νο ον το τω πλη θει
των θαν μα α των αυ τς

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Τ ς α πει θεις Ι ου δαι αι ς ο Λυ τρω τη ης
μς ε λεγ χων α νε βο ο α μη κρι νε τε κατ ο
ο ψιν και γαρ την δι και αι αν κρι σιν κρι νε τε και
γαρ ο νο ο μος και εν Σαβ βα τω πε ρι τε μεν εσθαι κε
λευ ει παντα ανθρωπων

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Τ α μει ζο ο να των θαν μα α των τοις Μα θη ταις σς
Σω τηρ ως ε πηγ γει ει λω πα ρε σχες α πο στει λας

εις τα εθνη κηρυξαι την δοξαν σου οι δε τω
κοσμο εκηρυκτον σου την Αναστασιν την χαριν
και την σαρκωσιν

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Ει ανθρωπον περιτεμενε εν Σαββατω
μηπως λυθη ο νομος νυν εμοι τι χολαατε
οτι ανθρωπον ο ολον εποιησα υγιη
λοογωκατα την σακα υμεις κρινετε φησι τοις
Ιουδαιαιοις Χριστος

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Οτην ξηραν θεραπεις χειρατωλοο
γωτην ξηρανθεισαν παλαιγνη της εμης καρδι
ιας ιασαμενος Δοογεα ναδειξομε
καρποφορον ιναεργασωμαικαγωσωωτη
καρπς εν μετανοιαιαθερμη

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Λεπρωσαν με την καρδιαν αποκαθαρσας

και της ψυχης μαλο ο γετα ομμα τα φωτισας
επι κληνης οδυ νης μακει μενον α νορ θω
σον μεως τον παρλυ τον ανεστη ησας εν κληνη
κατακει με ενον

Δόξα.

Αλλοτρι ιον τοις α νοομοις εστι το σεβειν
την αναρχον Τριααδα Πατερα και Υιον τε
και το Αγιον Πνευμα την ακτισον παντοκρα
τορι ιαν δι ης ο συμπασκοσμος ηδρα ασαιτω
κρατει της ισχυ υος αυτης

Και νυν.

Εχωρη ησας εν γαστρι ι σου Παρθενο μητορ
τον ενα της Τριααδος Χριστον τον Βασιλεα
ον υμνει πασα κτιι σις και τρεμουσιν οιανω
θροονοι αυ τον δυσωπει Παμμακαρι ι στεσωθη ναι
τας ψυχας η ημων

Καταβασία.

A λ λ ο τ ρ ι ο ν τ ω ν μ η τ ε ε ρ ω ν η πα ρ θε ν ι α
και ξε ν ο ν τ αι πα ρ θε ε νο ις η παι δο ποι ι ι α
ε πι σοι θε ο το ο κε α μ φο τε ρ α ω κο νο
μη η θη Δι ο σε πα σαι αι φυ λαι τη ης γης α πα υ στ ω ς
μα κα ρι ζο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ρ

O τον κρα τη ρ α ε ε χ ω ν τ ω ν α κε ν ω
των δω ρε ω ν δ ος μοι α ρ υ σα σθε υ υ δω ρ εις
α φε σιν α μα α αρ τι ι ω ν ο τι συ
νε χο μαι δι ι ψη ευ σπλα γ χνε μο νε ε οικ
τι ρ μον (δίζ)

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ο ν Κυ υ

υ ρι ι ι ον ^{B8} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις ^{B8} σοι προε
 επει υ μνος τω Θε ε ε ω ω ^{βχ}

^{B8} **A** ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α ^{Πα}
 α αγ γε λοι οι α α αυ του ^{B8} αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον ^{Δι} πασαι αι δυ να ^Δ α μει εις α α αυ
 του ^{B8} σοι προε επει υ μνος τω Θε ε ε ω ω ^{βχ}

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·
 Ἴστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος ^Δ Βου ^ζ

^χ **A** ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
 αυ του ^{βχ} αι νει τε αυ τον ^{βχ} κα τα το πλη θος
 της με γα λω συ νησαυ του ^{βχ}

H σο φι α και δυ να μι ις ^ν τσ Πα τρος
 το α παν γασμα ^{βχ} Λο γος ο α ι ι δι ος και αι Υι
 ο ος τσ Θε ο ^{βχ} εν ι ε ρω πα ρε γε νε το ^π σαρ

κι ι και ε δι δασκεν Ι ς δαιωντας λα ς
τας δει νς και α γνωμονας και ε θαυμαζον της σο
φι ι ας τον πλσ τον εκ βοωντες ποθεν γραμ
μα τα γι νω ω σκει παρ ς δε νο ος μη με μαθη
κω ως

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, ...

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Γ ραμμα τεις ε πε στο μι ζε εν Ι ς δαι
ς δι η λε γχεν ο Μεσ σι ας Κυ υ ρι ος ε εκ βο
ων αυ τοις μη την κατ ο ψιν πα ρα νο μοι ως α α
δι κοι κρι νε τε εν Σαβ βα τω γαρ ε γω τον Πα
ρα λυ τον η γει ρα ο θεν Κυ ρι ος τς Σαβ βα α
τς υ πα ρω και τς νο μς τι ζη τει τε με φο

νε ευσαι τον τας θανον τας εγει ραντα

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Μω υ σε α ε λι θα σα αν οι δει νοι

και πα ρα νομοι Ι ς δαι ων συ υ στημα το ο α

χα ρισ τον τον Η σα ι αν δε Ε πρι σαν ξυ λι ι

νω εν πρι ο νι εν βορ βο ρω τον σο φον Ι ε

ρε μι αν ε νε βα λον τον δε Κυ ρι ον εν Σταυ

ρω ω α νυ ψην τες ε πε βο τον να ων

ο κατα λυ υ ων σω σον σου το ον και πι στευ σο μεν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἀνατολίου.

Ἦχος Πα ρ

Δο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Φ ω τι σθεν τες α δελ φοι τη α να στα α σει του

σω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου και φθα σαντες

το ο με ε ε σον της ε ορ τη η ης τη ης Δε

σπο ο ο ο τι ι ι ι κης γνη σι ως φυ λα

ξω ω μεν τας ε ε εν το λα α ας του ου Θε ε ε

ου ι να α ξι οι γε νω με ε θα και την α

να α α λη η ψιν ε ορ τα α α α σαι και της πα

ρου σι ας τυ υ χειν του ου α γι ου ου Πνευ μα

το ος

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

πιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ

δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρτι ι ας του κο οσμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο σ σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν

με του ποι ει ν το θε λ η μα α σου ο τι συ ει ει

ο θε ο ο σ μου

Ο τι πα ρ α σοι π η γ η ζ ω η σ εν τ ω φω

τι σου ο ψ ο με θ α φω ω σ

Π α ρ α τει ν ο ν τ ο ε λε ο ο σ σου το ι σ γ ι ν ω

σ κου σ ι ι σε

Α γ ι ο σ ο θε ο σ Α γ ι ο σ Ι σ χ υ ρ ο σ Α γ ι

ο σ α θ α ν α τ ο σ ε λε η σ ο ν η μα α σ (τρίς)

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι ω Π νευ μα

τι

Κ αι ν υ ν και α ει και εις τ ο υ σ αι ω ν α σ τ ω ν αι

ω ν ω ν α μ η η ν

Α γ ι ο σ α θ α ν α τ ο σ ε λε η σ ο ν η μα α σ

Ἀσματικόν. ^εχ ⁷

A ^{B8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ ^δ A α γι
^Δ ^δ ο ος I σ χ υ υ υ ρ ο ος ^Δ ^δ A α γι ι ος A α θα α
^{B8} α α να α α α τος ^Δ ^δ ε ε λε η σο ον η η μα α
⁷ α α ας ^ε ^χ

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ^π ^δ Γα ρ

M ε σ σ η σ η σ τ η σ ε ο ρ τ η σ ^ρ ^δ δι ψ ω σ α ν μ ε τ η ν ψ υ
^Δ ^ρ χ η ν ^ρ ε υ σ ε β ε ι α σ π ο τ ι σ ο ο ν ν α μ α τ α ^ρ ο τ ι
^ρ π α σ ι σ ω τ η ρ ε β ο η σ α σ ^Δ ^ρ ο δι ψ ω ν ε ρ χ ε σ θ ω π ρ ο σ
^ρ μ ε κ α ι π ι ι ν ε ε τ ω ^ρ η π η γ η τ η σ ζ ω η σ χ ρ ι σ τ ε
^ρ ο Θε ος δ ο ο ξ α α σοι ο ι ο ι ο ι ^ρ ^δ
 * * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος ^π ^ρ Πα ρ

X ρ ι σ τ ο ος α ν ε ε σ τ η η εκ νε ε κ ρ ω ν ^ρ ^δ θ α
^ρ ν α τ ω θ α ν α α τ ο ν πα τ η η η σα α α ας και τοι
^ρ ο ις ε εν τοις μνημασι ^ρ ^δ ζ ω η ν χα ρ ι σα α με ν ος ^ρ ^δ
 (εχ γ').

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ γ' καὶ σ'.

Εἰδεμή, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

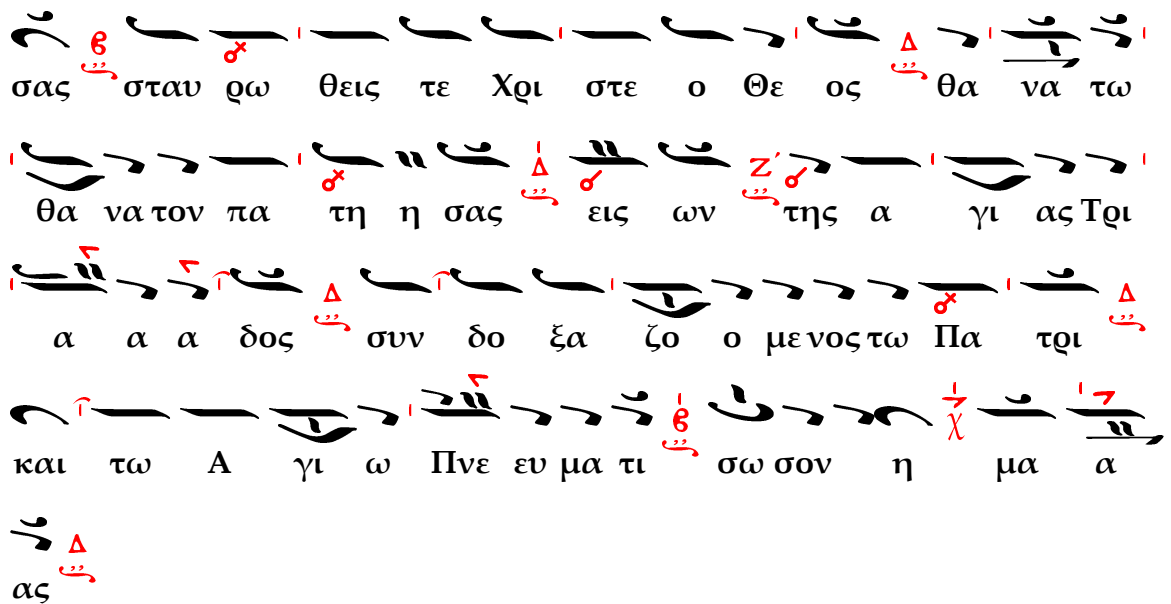
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

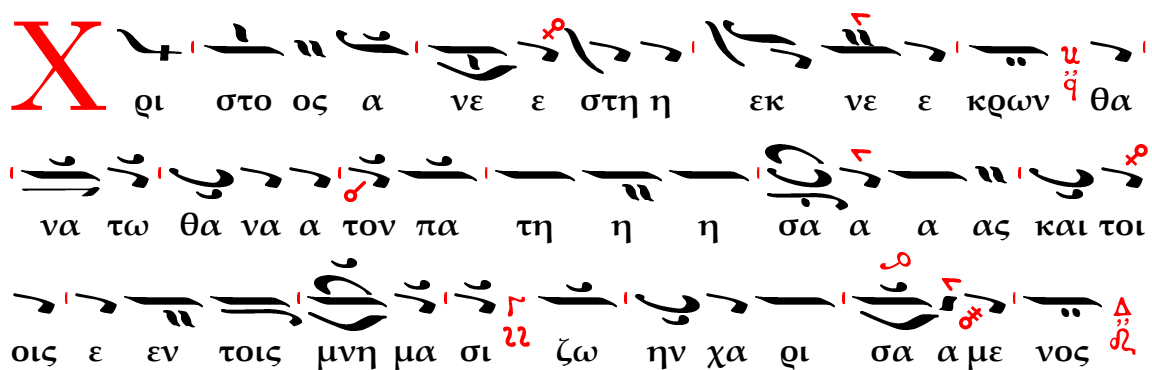
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

 σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω
 θανατον πατηησας εις ων της αγιας Τρι
 αααδος συνδοξαζοομενος τω Πατρι
 και τω Αγιω Πνευματι σωσον ημαα
 ας

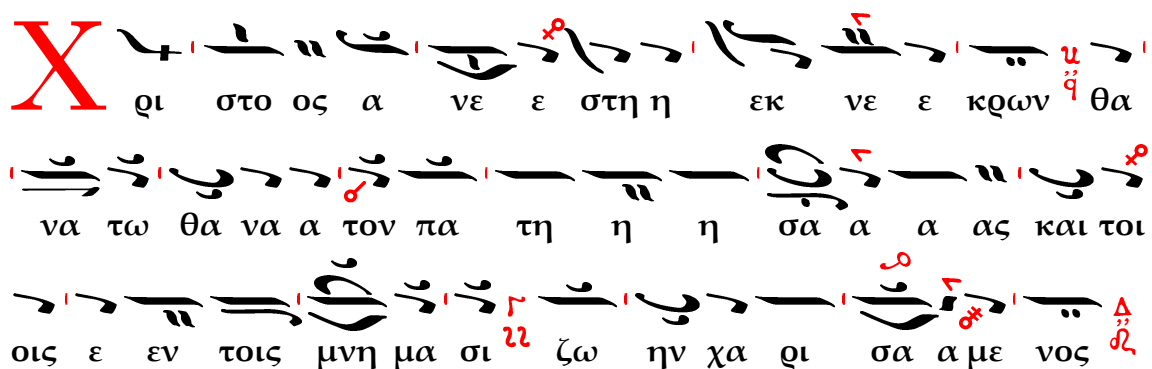
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Παφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Xριστοος ανεεστηη εκνεεκρων θανατω
 θαναατον πατηηησαααας καιτοι
 οισ εν τοις μνημασι ζωην χαρισααμενος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

Xριστοος ανεεστηη εκνεεκρων θανατω
 θαναατον πατηηησαααας καιτοι
 οισ εν τοις μνημασι ζωην χαρισααμενος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι

E ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λς ς ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Μ ε σσ̣ σηςστης ε ορ της δι ψωσανμ̣ την ψυ
 χην̣ ε̣υ σε βει̣ ασ̣ πο̣ τι̣ σο̣ ον̣ να̣ μα̣ α̣ τα̣ ο̣ τι̣
 πα̣ σι̣ σω̣ τηρ̣ ε̣ βο̣ η̣ σας̣ ο̣ δι̣ ψων̣ ερ̣ χεσ̣ θω̣ προς̣
 με̣ και̣ πι̣ ι̣ νε̣ ε̣ τω̣ η̣ πη̣ γη̣ της̣ ζω̣ ης̣ Χρι̣ στε̣
 ο̣ θε̣ ος̣ δο̣ ο̣ ξα̣ α̣ σοι̣

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ τοῦ Πάσχα).

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι. ϑ

Τ ης ε ορ τη ης τη ης νο μι κης με σα ζσ̣ ης̣
 ο̣ των̣ α̣ πα̣ αν̣ των̣ ποι̣ η̣ της̣ και̣ δε̣ σπο̣ της̣ προς̣
 τ̣ς̣ πα̣ ρον̣ τας̣ ε̣ λε̣ γες̣ Χρι̣ στε̣ ο̣ θε̣ ος̣ δευ̣ τε̣
 και̣ α̣ ρυ̣ σα̣ α̣ σθε̣ υ̣ δω̣ ρα̣ θα̣ α̣ να̣ σι̣ ας̣ ο̣ θεν̣
 σοι̣ προ̣ σπι̣ πτο̣ ο̣ μεν̣ και̣ πι̣ στω̣ς̣ εκ̣ βο̣ ω̣ μεν̣ τ̣ς̣
 οι̣ κτιρ̣ μ̣ς̣ σ̣ δ̣ω̣ ρη̣ σαι̣ η̣ μιν̣ συ̣ γαρ̣ υ̣ παρ̣ χεις̣
 πη̣ γη̣ της̣ ζω̣ ης̣ η̣ μω̣ ω̣ ω̣ν̣

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Ϸ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

υ να α α μιν Ἀ γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ.

α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος

α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
 ος

α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Ἀ α α α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι - ς

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ος

ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα

α α α α α α α α ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον
Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρμζ΄.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. (ρμζ΄ 5)

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἠδυνθείη αἴνεσις. (ρμζ΄ 1)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Γα ϕ

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

σχυς α αυ τσ και της συ νε σε ως αυ τσ δε ε σιν α ριθ

μος

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν

ἡ δυνθεῖ ἡ αἰνεεῖς

Mε εἰ γὰς ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγαληΐ

σχὺς αὐτῆς καὶ τῆς σὺνεσεως αὐτῆς ἐξῆς ἀριθ

μος

Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν

σι τοῖς ἐλπίουσιν ἐπιτοελεος αὐτῆς

Mε εἰ γὰς ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγαληΐ

σχὺς αὐτῆς καὶ τῆς σὺνεσεως αὐτῆς ἐξῆς ἀριθ

μος

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. ιδ' 6-18).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, κακεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιεπεπατήκει. Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἤλατο καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπῆραν

τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς· ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κρίζοντες καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφήκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ογ').

Ἦχος $\frac{4}{\bar{q}}$ Κε ϝ

A λλη λϝ ϝ ϝ ἰ̄ ᾱ $\frac{4}{\bar{q}}$ A λληη λϝ ϝ ϝ

ϝ ἰ̄ ἰ̄ ἰ̄ ἰ̄ ᾱ $\frac{4}{\bar{q}}$ A ᾱ ᾱ ᾱ ᾱ λληη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ἰ̄ ἰ̄ ἰ̄ ἰ̄ ᾱ $\frac{4}{\bar{q}}$

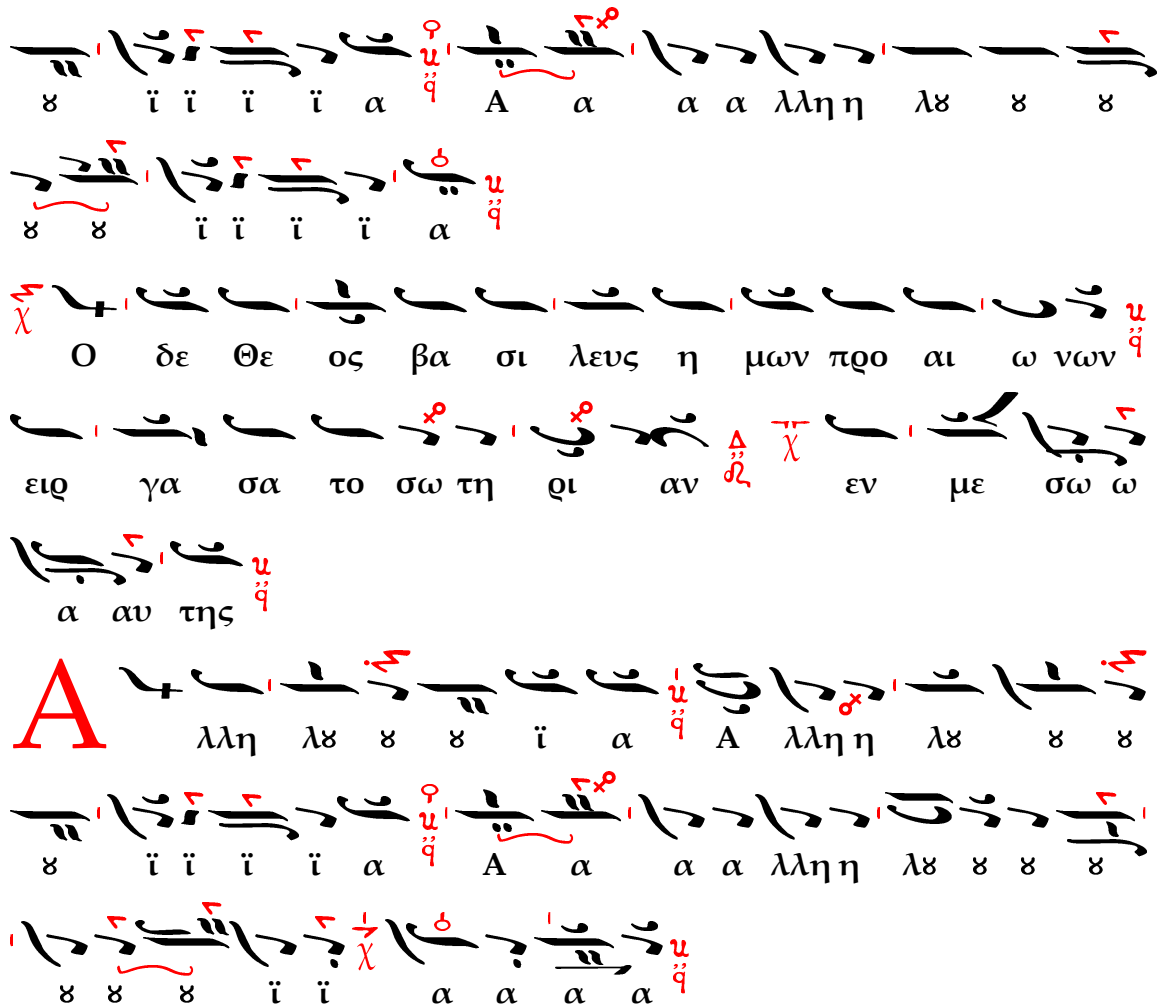
χ Μνη σθη τι Κυ ρι ε της συ να γω γης σϝ ης

ε κτη σω απ αρ χης $\frac{4}{\bar{q}}$ ε λυ τρω σω ραβ δον κλη ρο

νο μι ας σϝ $\frac{4}{\bar{q}}$ ο ρος Σι ων τϝ ϝ το $\frac{4}{\bar{q}}$ **χ** ο κα τε

σκη η νω σα ᾱ ᾱ ε εν ᾱ ᾱ αυ τω $\frac{4}{\bar{q}}$

A λλη λϝ ϝ ϝ ἰ̄ ᾱ $\frac{4}{\bar{q}}$ A λληη λϝ ϝ ϝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ζ' 14-30).

Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκε. Ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε μὴ μεμαθηκώς; Ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμῆ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. Ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ, ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθὴς ἐστίν, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. Οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε διὰ τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν, οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων, καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ! Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν

ρι μνα α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Βα α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α

σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α

Πα α α α α α α των ο ο ο λω ων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α

α α α α α τως δο ρυ φο ρου ου μενον τα α α

ξε ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι

Μ α α α α α α α

Ἦχος πλ. Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρ α σχ ε Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχ ε Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχ ε Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ε Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ε Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ε Κυ υ υ υ ρ ι ε

Σ οι Κυ υ ρ ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι σ ε

Λειτουργικά εις ἦχον Νη ρ

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

Π α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ε ε σι ον και α χω

ω ρ ι ι στον

Ἦχος Ἀδ' Νη

A ————— γ α π η σ ω σ ε Κ υ υ ρ ι ε η ι σ χ υ υ ς
 μ ε ^Δ _δ Κ υ ρ ι ο ς σ τ ε ρ ε ω μ α α μ ε ^ε _χ και κα τα φυ
 γ η η μ ε και ρ υ υ σ τ η η ς μ ε ^ν _δ K.Γ.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *
E ^{Νη} λε ο ν ε ι ρ η η ν η ς ^Δ _δ θ υ σ ι ι α α ν
 αι νε σε ω ς ^ν _δ

ἢ ἄλλως
E ^{Νη} λε ο ν ε ι ρ η ν η ς ^ε _χ θ υ σ ι α ν αι νε ε

Κυ υ υ υ ρι ι ε και δε ο με θα α α
 ο Θε ε ο ος η η μων

ιγ' Σεπτ. ,αηψς' Ι.Α.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς.

Ἦχος πλδ' Νη ρ

Α λ λο ο τρι ι ι ι ο ον των μη η τε ρω
 ων η πα αρ θε ε νι ι ι ι α και ξε ε ε
 ε νο ον ταις Παρ θε νοι οι οις η παι αι δο ποι
 οι οι ι ι ι ι α ε πι ι σοι οι Θε ε ο
 το ο ο κε ε αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο
 ο μη η η θη δι ο σε πα α α α σαι αι
 αι φυ λαι αι της γη ης α πα αυ ϖω ϖ με γα
 λυ νο με ε ε εν

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλδ' Νη ρ

Α λλο ο ο τρι ι ι ο ο ο ο ον των
 μη τε ε ε ε ρω ω ω ων η η η παρ

Θε ε νι ι ι ι α και ξε ε ε ε ε ε

ε ε ε νο ον ταις παρ θε ε ε ε νοις η

η παι αι αι δο ο ποι οι ι ι ι ι α ε πι

ι σοι οι θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο

ο κε ε ε α αμ φο ο ο ο ο τε ε

ε ρα α α α α ω ω ω κο ο ο ο νο

μη η η η η η η θη δι ο ο ο ο σε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

πα α α σαι αι αι αι φυ υ λαι αι αι

τη η η ης γης α πα α α α αυ στως

με ε ε ε γα α α λυ υ υ υ υ νο ο ο

ο με ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη κ' Σεπτεμβρίου , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Σεπτεμβρίου , βια' .

I.A.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

ζ-ε

Ο τρω γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ο τρω γω ων μου ου ου ου ου ου την
 σα α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α ο τρω ω ω γων
 μου ου ου τη ην σα α α α α αρ κα α και αι αι αι
 πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νω και
 πι νων μου ου το αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι
 μα α α εν ε μοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι χοι ο οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι με ε ε ε ε ε νει ει ει ει ει ει

ι ι νω ω ω ω ω ω ν μου το ο αι αι αι αι ^{Πα} ^{Δι}

αι αι αι αι αι αι ηαι αι αι αι το αι αι μα

α α α α α α εν ε μοι οι οι οι οι ^{Πα} ^{Δι}

οι οι οι οι οι με ε ε ε ε ε υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε νει κα α

α α γω ω ω ω ω ε ε ε εν α α α α ^{Νη}

α αυ τω ω ω ει ει ει ει ηει ει ει ει ^{Δι}

ει ει πε ε ε εν ο ο ο ο ο ο Κυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ηι ι ι ι ι

ο Κυ υ υ υ υ υ υ ει πεν ο ο ο Κυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ει πε εν ο

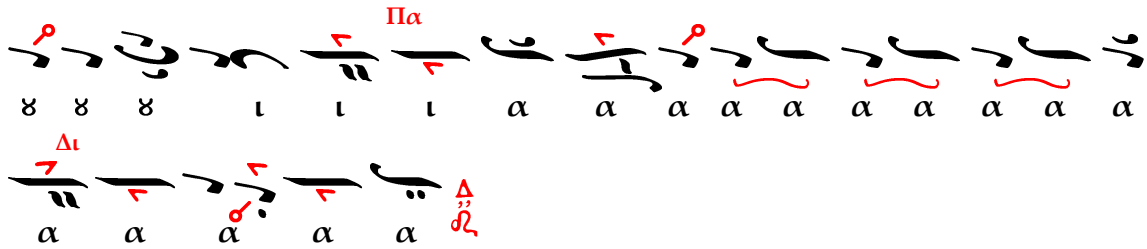
Κυ υ υ ρι ο ο ο ο ο ο ^{Πα} *

ο ο ο ο ο ο ο ^{Δι} ^{Πα}

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ^{Δι} ^{Δι}

και μετα του Ἀλληλούια

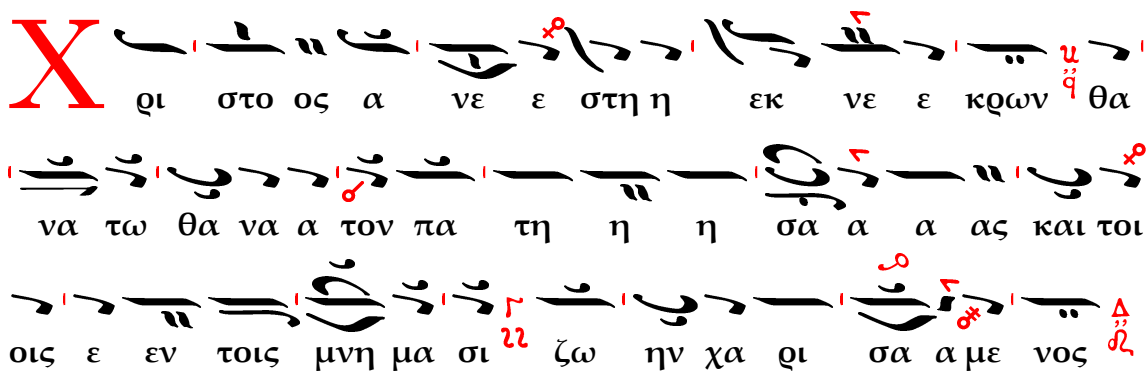
ο ος Α λλη λυ ς ^{Δι} ^{Δι}

Ἐτονίσθη γ' Μαΐου , βκε' ἐν Ἡγουμενίτση. ΙΑ.

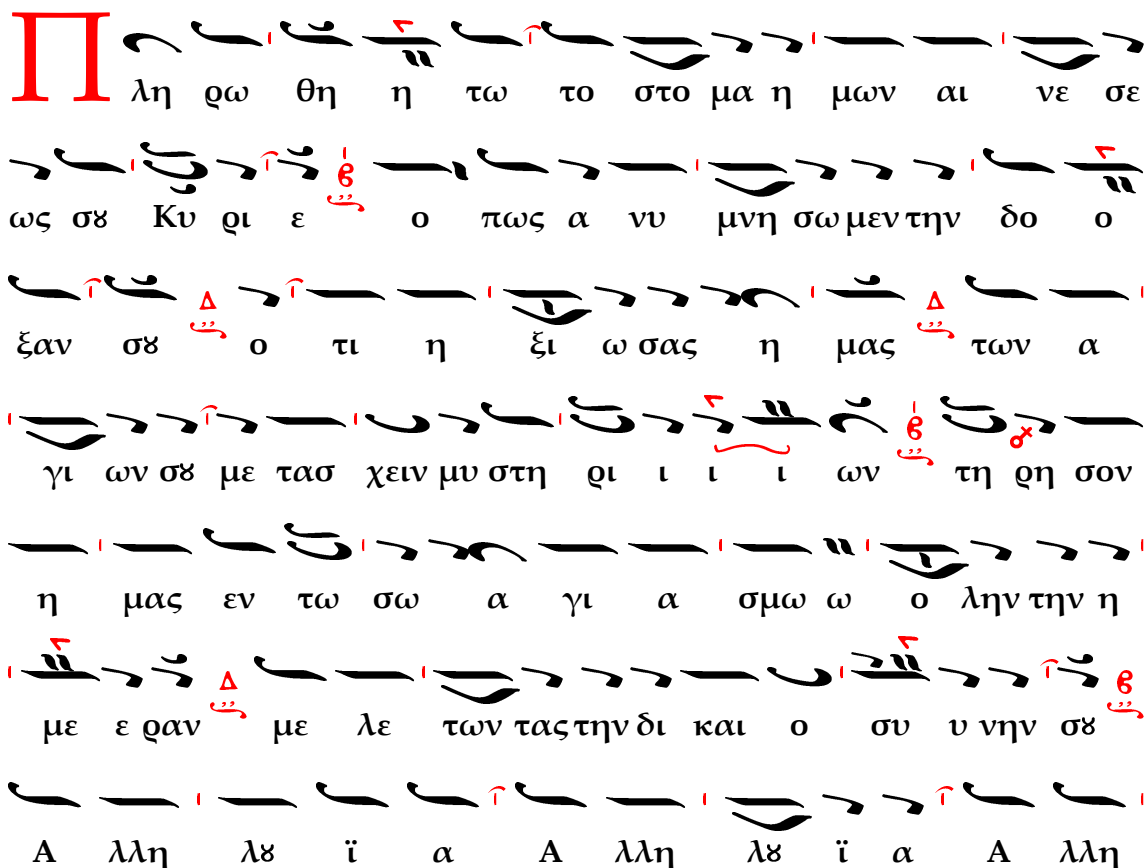
Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πά ρ

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι θ

λϝ ἰ α α α

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Ἦχος Δι-θ.

Ἐ ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με

νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϝ νυν και ε ως

τϝ αι ω ω νο ο ος
